

ната полза, която би се получила отъ нашето участие въ тоя важенъ институтъ. Подъ управлението и ръководството му, ние повѣрваме милитъ си рожби, за които най добре се грижиме. Жената е дала доказателство за това съ своята безгранична майчина любовъ и самопожертвование за тѣхъ.

### Граждани,

Заглушете зовътъ на предубеждението и отживелитъ традиционни гледища за способноститъ на жената. Дайте гласа си за нашата кандидатка и бъдете увѣрени, че съ това вървите изъ пътя на прогреса.

Да живѣе съзнателното  
Севлиево гражданство!

Благодарение силното застъпничество на силната тогава С. Д. организация въ града ни, цѣлата коалирала се за тия избори оппозиция възприе направеното имъ отъ жен. образов. д-во „Надежда“ предложение и вписа въ своята листа неговата кандидатка, която биде избрана съ внушителното болшинство заедно съ др. опозиционни кандидати.

Така гр. Севлиево, първъ отъ всички други градове, на България приложи чл. 97 отъ новия законъ на Народ. просвѣщение и избра за членъ въ училищното настоятелство жена. Освенъ това, то направи още една крачка напредъ като членоветъ на учил. настоятелство избраха помежду си за свой председател избраната членка Г-жа Кина А. Конова и съ това нанесоха удара на царящата неправда и предубеждение за способноститъ на жената.

Дѣйността на организираната севлиевска гражданка презъ 1909 г. бѣ интензивна и плодотворна. Тя ще остане записана съ едри щрихи въ анализъ на женското движение въ Севлиево.

Още преди основаването на Бъл. женски Сюзъ (1897/99) г. Севлиевката, както спомѣнахъ по горѣ, организирана въ едно чисто просвѣтно д-во, вземаше вече участие въ политическата борба, отъ туку що основалия се Бъл. учител. сюзъ, за по голѣми заплати, стабилитетъ и уравниение програмата на девическитъ съ тая на мъжкитъ гимназии.

Поддетата въ София отъ нѣколко учителки и гражданки идея за настойчиво искание отъ страна на българката отваряне вратитъ на Висшето училище въ София и за нея — бѣ посрѣщната отъ Севлиевката съ необикновенъ ентузиазъмъ и готовность за работа.

Въ едно отъ близкитъ заседания на ж. д-во, направеното отъ тогавашната, „класна“ учителка К. Конова предложение, се взема решение да се отпечата и разпрати до всички учителки въ България единъ апелъ, изготвянето на който се предостави на нея. Въ следното още заседание апелътъ бѣ